

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt; Anden Behandling af Forslag til Lov om Rentebevillinger.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 413; Udvalgets Betænkning i Tillæg B. 1677).

Formanden: Da Betænkningen har foreligget en noget kortere Tid end forekrevet i Forretningsordenen, ønskes Tingets Samtykke til, at denne Sag kommer til Forhandling. Hvis ingen modsætter sig det, betragter jeg dette Samtykke som givet. (Ophold). Det er altsaa givet.

Lovforslagets Indhold med de dertil stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes under Forhandling.

Ordføreren (Dalsgaard): Rentebevillingsvæsenet er forlængst blevet nærmest en Formalitet, idet alle Ansøgninger om Til-ladelse til at give en forhøjet Rente af Laan i faste Ejendomme, saa vidt jeg ved, uden Undtagelse bevilges. Under disse Forhold kan der sikkert let blive Enighed om, at man bør gøre disse Formaliteter saa faa og smaa som muligt. Det er det, Lovforslaget tager Sigte paa, og jeg tror ogsaa, at Lovforslaget i den Henseende bringer det saa vidt, som det med Billighed kan forlanges. Hele Udvalget har derfor kunnet give Lovforslaget sin Tilslutning baade med Hensyn til Formaålet og med Hensyn til Vejen, det gaar, for at naa dette. Vi have kun — i øvrigt i Overensstemmelse med Udtalelser, som ved første Behandling blev fremsatte af det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (Oluf Jensen) — fundet, at det i Lovforslaget burde udtrykkes tydeligere, at der fremdeles skal indgives Ansøgning om Rentebevilling, og at den her omhandlede Stempelafgift ikke skal svares paa Færøerne. Det er det, som er udtrykt i Ændringsforslag under Nr. 1, hvorefter det er klart, at der altid skal Ansøgning om Rentebevilling til. Den er imidlertid meget let at indgive; ønsker man ikke at indgive særlig Ansøgning, hvilket ikke behøves, kan man efter Ændringsforslaget indskrænke sig til en mundtlig Begæring, naar de paagældende Dokumenter indleveres til Tinglæ-ning, eller til en Bemærkning i eller Paategning paa selve Dokumenterne; simplere og lettere kan Sagen neppe ordnes.

Under Nr. 2 er der af Indenrigsministe-ren stillet et Ændringsforslag, som er til-

traadt af Udvalget, og hvorved det søges forhindret, at en Kreditor uden egen Skyld kan komme til at forse sig imod Aagerlov-givningen. Under Nr. 3 har Udvalget stillet Forslag om Tidspunktet for Lovens Ikraft-træden, idet man finder, at det for Ad-ministrationen som for alle vedkommende kan have Betydning, at Lovens Ikraft-træden er fastsat til et bestemt, forud kendt Tidspunkt, som man mener passende kan være den 1. April dette Aar. I Følge dette Ændringsforslag udgaar det nuværende sidste Stykke af Lovforslaget, som kun omhandler Tilsynet med Stempelafgiftens Er-læggelse, idet man mener, at det ikke er nødvendigt at bestemme, at dette Tilsyn skal foregaa efter de almindelige Regler, hvilket er en Selvfølge. Med disse Ord kan jeg anbefale Lovforslaget med de stillede Ændringsforslag.

Jeg har saa endnu — desværre, kan jeg sige, eftersom Tiden er saa fremrykket — et Par Bemærkninger at gøre i Anledning af Udtalelser, som blev fremsatte ved første Behandling. Det ærede 8de kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) rejste den Gang det Spørgsmaal, om der ikke var en Del Rentebevillingssager, der ikke omfattedes af Lovforslaget, som det var affattet. Han gik ud fra, at i de Tilfælde, hvor der indtræder nye Debitorer, uden at der kommer ny Panteobligationer, skulde der Rentebevilling til. Hvis det var Tilfældet, var det rigtigt, at disse Rentebevillinger ikke omfattedes af Lovforslaget, som det var affattet. Dette Spørgsmaal har Udvalget drøftet, og det er drøftet med den højtærede Justitsminister, som i denne Sag har fungeret for den højtærede Indenrigsminister. Den højtærede Minister har i Udvalget udtalt, at Rentebevilling ikke behøvedes i saadanne Tilfælde, men kun naar nye Panteobligationer blev udstedte og tinglæste, hvorefter Udvalget har kunnet lade dette Spørgsmaal ligge. Endvidere rejste jeg ved første Behandling Spørgsmaal om, hvorvidt det ikke kunde befrygtes, at Loven kan for-tolkes saaledes, at Kreditforeningernes Panteobligationer ogsaa kunde blive dragne ind under den, saaledes at de herefter skulde have Rentebevillinger, hvad de ikke skulde tidligere. Ogsaa dette Spørgsmaal er drøftet i Udvalget med den højtærede Minister, der har ment, hvad for øvrigt ogsaa Indenrigs-ministeren mente ved første Behandling, at der ikke var Grund til at nære Frygt derfor, det var en Forudsætning fra alle Sider, at Kreditforeningernes Debitorer fremdeles skulde være fri for at søge Rentebevilling, og Loven vilde ikke kunne fortolkes i